

efter afløsningen. De i et kalenderår fuldførte forbedringer tages kun i betragtning, såfremt udgifterne hertil har overstegit 1.000 kr. Afløsningssummen med tillæg for bygningsværdien forhøjes efter reglerne i § 7 A, stk. 2, med udgangspunkt i januar det

år, hvori afløsningen fandt sted. Tillæg gives ikke for kalenderår forud for 1965."

§ 2.

Loven har virkning for indkomståret 1976 og senere indkomstår.

Bemærkninger til lovforslaget.

Det radikale venstre er tilhænger af, at samfundsskabte værdier beskattes. I visse tilfælde er det nemt at opgøre den samfundsskabte værdi. Køber en mand et stykke jord, lader det ligge nogle år uden at foretage sig noget med det, og sælger han det derefter med stor fortjeneste, fordi f. eks. kommunen, hvori jorden ligger, har bekostet anlæg af en vej ud til jorden, så vil alle godkende, at værdistigningen ikke skyldes ejerens arbejde, men derimod samfundets investering.

Men selv i dette oplagte tilfælde vil det være nødvendigt at tage hensyn til kroneforringelsen. I løbet af 1975 forringedes kronens værdi med knap 10 pct., og det vil være urimeligt at forlange beskatning — helt eller delvis — af denne kroneforringelse.

Det radikale venstres forslag om særlig indkomstskat på fast ejendom bygger på ovennævnte grundsetning: Samfundsskabte værdier bør beskattes, mens den stigning i kroner, der alene skyldes kroneforringelsen, bør fritages for beskatning. Nu har et flertal i folketinget bestemt, at en- og tofamilieshuse ikke falder ind under reglerne om skat efter loven om særlig indkomstskat. Efter det radikale venstres mening er det derfor en retfærdighedshandling også at fritage boligen ved landejendomme og andre ejendomme, der falder ind under loven, for at betale særlig indkomstskat. Partiet har søgt at fritage disse boliger ved at fradrage et beløb på 125.000 kr. for beskatning ved handler med anden fast ejendom.

Ligesom det ikke er retfærdigt at beskatte kroneforringelsen, så vil det heller ikke være rimeligt at undlade en forhøjelse af de 125.000 kr. i takt med kroneforringelsen, som den måles ved reguleringspristallet.

Det samme gælder det særlige fradragsbeløb, der ydes i ekspropriationstilfælde, og det særlige beløb ved mageskifte.

Alle de nævnte beløb forhøjes, idet januar 1974 sættes lig med 100.

For at undgå spekulationssalg har partiet foreslået, at fradraget på de 125.000 kr. først opnås i fuldt omfang, når ejendommen har været i sælgerens besiddelse i 7 år eller derover.

Pristalsreguleringen af de 125.000 kr. medfører, at fradraget i 1976 forhøjes til 157.700 kr., de 30.000 kr., der gives i særligt fradrag ved ekspropriations-sager, forhøjes til 37.800 kr., og det særlige fradrag ved mageskifte, der oprindeligt var 5.000 kr., er ved kroneforringelsen blevet til 6.300 kr.

Den gældende lov har forsøgt at opfange kroneforringelsen ved en række tillæg til anskaffelsespris m. m.; disse tillæg slår, som ovenstående eksempler viser det, ikke til, når det gælder en ejendom erhvervet før 1965, til gengæld giver de mere end dækning for salg af en ejendom erhvervet f. eks. i 1972 (året for folkeafstemningen ang. EF) og solgt i 1976.

Tillæggene vil i sidstnævnte tilfælde give en samlet regulering på 63 pct., mens kroneforringelsen kun berettiger til ca. 54 pct. Det kan tilføjes, at beskatningen af disse hurtige handler bliver lempeligere i takt med bestræbelserne for at dæmpe inflationen. Disse bestræbelser ligger som bekendt bag forhandlingerne om en indkomstpolitik.

I en situation, hvor der fra alle sider kræves tilbageholdenhed m. h. t. arbejdsindkomster, vil det være særligt provokerende, om fortjeneste ved den slags hurtige handler fortsat skal beskattes ekstra mildt.